୧୫-୯-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓଁ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣୁଛ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଶେରନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସିଂହୀ ସଦୃଶ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କନ୍ୟାମାନେ କେଉଁ କଥାକୁ ସାହାସର ସହିତ ବୁଝାଇପାରିବେ ?

ଉ□ର:- ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କର, ପରମାତ୍ମା ନୁହେଁ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ତୁମେ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବ । ନିଜକୁ ପରମାତ୍ମା ମନେ କରିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି କଥା ବହୁତ ସାହସର ସହିତ ଶେରନୀ ଶକ୍ତିମାନେ ହିଁ ବୁଝାଇପାରିବେ । ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଦରକାର ।

ଗୀତ:-ନୟନ ହୀନ କୁ ରାହ ଦେଖାଅ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି— ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରାରେ କଠିନତା ଅନୁଭବ ହେଉଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଦ୍ୱାର ଦ୍ୱାର ଧକ୍କା ଖାଇବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଜପ- ତପ-ଯଜ୍ଞ କରିଥାନ୍ତି, ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢିଥାନ୍ତି, ଯେଉଁ କାରଣରୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରାତ୍ରି କୁହାଯାଉଛି । ଅଧାକଳ୍ପ ରାତ୍ରି, ଅଧାକଳ୍ପ ଦିନ । କେବଳ ଏକା ବ୍ରହ୍ମା ତ ନଥିବେ ନା । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ହୋଇଥିବାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ କୁମାର କୁମାରୀ ମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିବେ କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଏକଥା ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି- ମଧ୍ୟ- ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ତୁମେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଥିଲ ଏବଂ ଦେବତା ହୋଇଥିଲ, ଯେଉଁମାନେ ଦେବତା ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ ପୁଣି ହେବେ । ତୁମେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ- ଦେବତା ଧର୍ମର ଅଟ । ତୁମେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟ ଏବଂ ପୂଜାରୀ ହେଉଛ । ଇଂରାଜୀରେ ପୂଜ୍ୟକୁ ୱର୍ଶିପୱର୍ଦି ଅର୍ଥାତ୍ ପୂଜା ପାଇବା ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ପୂଜାରୀକୁ ୱର୍ଶିପର କୁହାଯାଏ । ଭାରତ ହିଁ ଅଧାକଳ୍ପ ପୂଜାରୀ ହେଉଛି । ଆତ୍ମା ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି ଯେ ଆମେ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲୁ ପୁଣି ଆମେ ହିଁ ପୂଜାରୀ ହୋଇଛୁ । ପୂଜ୍ୟରୁ ପୂଜାରୀ ପୁଣି ପୂଜ୍ୟ ହେଉଛୁ । ବାବା ତ ପୂଜ୍ୟ ବା ପୂଜାରୀ ହେଉନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ କହୁଛ ଆମେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟ ପବିତ୍ର ଦେବୀ- ଦେବତା ଥିଲୁ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ପରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପତିତ ପୂଜାରୀ ହୋଇଯାଉଛୁ । ଯେଉଁ ଭାରତବାସୀ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ- ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲେ, ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ କିଛି ହେଲେ ଜଣାନାହିଁ । ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ତୁମର ଏହି କଥାକୁ ବୁଝିବେ ନାହିଁ, ଏହି ଧର୍ମର ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିନେଇଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଆସିବେ । ଏପରି ତ ବହୁତ ପରିବ□ିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଶିବ ଏବଂ ଦେବତା ମାନଙ୍କ ପୂଜାରୀଙ୍କନିମନ୍ତେ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରିବା ସହଜ ଅଟେ । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ମୁଣ୍ଡ ଖରାପ କରିବେ, ଯିଏ ପରିବ□ିତ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବ ହେବ ଏବଂ ଆସି ବୁଝିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ନଚେତ୍ ମାନିବେ ନାହିଁ । ଆର୍ଯ୍ୟ ସମାଜୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବି ବହୁତ ଆସିଛନ୍ତି । ଶିଖଧର୍ମରୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆସିଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମରୁ ପରିବ□ିତ ହୋଇ ଅନ୍ୟଧର୍ମକୁ ଚାଲି ଯାଇଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ନିଜ ଧର୍ମକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବାକୁ ପଡିବ । ବୃକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା-ଅଲଗା ବିଭାଗ ରହିଛି । ପୁଣି ପାର୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଆସିବେ । ପୁଣି ଶାଖା-ପ୍ରଶାଖା ବାହାରିବ । ସେମାନେ ପବିତ୍ର ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ତାଙ୍କର ଅଧିକ ପ୍ରଭାବ ରହୁଛି । ବ□ମାନ ସମୟରେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ମୂଳଦୁଆ ନାହିଁ ଯାହାକୁ ସ୍ଥାପନା କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଭାଇ-ଭଉଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଆମେ ଏକ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ । ପୁଣି ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହେଉଛୁ । ଏବେ ନୂଆ ସୃଷ୍ଟିର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି, ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ

ହେଲେ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ନୂଆ ସୃଷ୍ଟିର ସ୍ଥାପନାରେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ତ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସୃଷ୍ଟି ହେବେ । ଏହାକୁ ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଏଥିରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନିଶ୍ଚୟ ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ନିଶ୍ଚୟ ଆବଶ୍ୟକ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଗ୍ରେଟ୍-ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରାଣ୍ଡ ଫାଦର ବା ଆଦିପିତା । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶୀର୍ଷରେ ରହିଛନ୍ତି । ଆଦମ ବିବି, ଏଡମ୍ ଇବ୍‌ଙ୍କୁ ମାନୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ବ□ମାନ ତୁମେ ପୂଜାରୀରୁ ପୂଜ୍ୟ ହେଉଛ । ଦିଲ୍‌ୱାଡା ମନ୍ଦିର ତୁମମାନଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଭଲ ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ ଅଟେ । ତଳେ ତପସ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି, ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ ଦୃଶ୍ୟ ଏବଂ ଏଠାରେ ତୁମେ ଚୈତନ୍ୟରେ ବସିଛ । ଏହି ମନ୍ଦିର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତିଆରି ହେବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛୁ ପୁଣି ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବୁ । ତାହା ହେଲା ଜଡ ମନ୍ଦିର, ତୁମେ ଚୈତନ୍ୟରେ ବସିଛ । ମୁଖ୍ୟ ମନ୍ଦିର ଯାହାକି ଠିକ୍ ଭାବରେ ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ନଚେତ୍ ସ୍ୱର୍ଗ କେଉଁଠି ଦେଖାଇବେ, ସେଥିପାଇଁ ଛାତରେ ସ୍ୱର୍ଗର ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଏହା ଉପରେ ବହୁତ ଭଲ ଭାବେ ବୁଝାଇପାରିବ । କୁହ, ଭାରତ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା ପୁଣି ଭାରତ ଏବେ ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଧର୍ମର ଆତ୍ମା ତୁରନ୍ତ ବୁଝିବେ । ହିନ୍ଦୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଧର୍ମରେ ଯାଇ ମିଶିଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ବହୁତ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ବାସ୍, ଆଉ କିଛି କଥା ହେବା ଅନୁଚିତ୍ । ଯାହାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇବା ଅଭ୍ୟାସ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇବା ଅନୁଚିତ୍ । ନଚେତ୍ ବି.କେଙ୍କ ନାମ ବଦନାମ୍ କରିଦେବେ । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯେ ଯଦି ତୁମେ ମୁକ୍ତିଧାମ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି, ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ନିଜକୁ ପରମାତ୍ମା ଭାବ ନାହିଁ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ କଟିଯିବ ଏବଂ ତୁମେ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବ । ତୁମ ପାଇଁ ଏହି ମନମନାଭବର ମନ୍ତ୍ର ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ । କିନ୍ତୁ କଥା କହିବାର ସାହସ ଦରକାର । ସିଂହ ସମାନ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ସେବା କରିପାରିବେ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ମାନେ ବାହାରକୁ ଯାଇ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି କହୁଛନ୍ତି ଚାଲ ତୁମକୁ ଆମେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଦେବୁ । ସେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ତ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମଙ୍କୁ ଭଗବାନ ଭାବି କହିଦେଉଛନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ବାସ୍ ଏହି ମନ୍ତ୍ର ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେପରି କୌଣସି ଚଢେଇକୁ ନିଜ ପଞ୍ଜୁରୀରେ ରଖି ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏପରି ବୁଝାଇବାରେ ମଧ୍ୟ ସମୟ ଲାଗୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିତ୍ର ଉପରେ ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ— ଲେଖାଯାଉ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ, ଏହି ଦୁନିଆରେ ସମସ୍ତେ ପିତାଙ୍କ ବିନା ଅନାଥ ଅଟନ୍ତି । ଡାକୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମାତା-ପିତା... କିନ୍ତୁ ତା'ର ଅର୍ଥ କ'ଣ ? ଅର୍ଥ ନ ଜାଣି କହୁଛନ୍ତି ତୁମର କୃପାରୁ ଅରସନ୍ତି ସୁଖ ମିଳୁଛି । ବ□ମାନ ବାବା ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ସୁଖ ଦେବା ପାଇଁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଯିଏ କରିବ ସେ ପାଇବ । ଏବେ ତ ସମସ୍ତେ ପତିତ ଅଟନ୍ତି । ପାବନ ଦୁନିଆ ତ ହେଉଛି କେବଳ ସ୍ୱର୍ଗ, ନୂଆ ଦୁନିଆ । ଏଠାରେ କେହି ସ□ପ୍ରଧାନ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଯିଏ ସ□ପ୍ରଧାନ ଥିଲେ, ସେହିମାନେ ତମୋପ୍ରଧାନ ପତିତ ହେଉଛନ୍ତି । କ୍ରାଇଷ୍ଟଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମର ଯେଉଁମାନେ ଉପରୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସ□ପ୍ରଧାନ ଥିବେ ନା । ଯେତେବେଳେ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟାରେ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ହୋଇଯାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେନାବାହିନୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି ରାଜତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଖ ବି କମ ତ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ କମ୍ ମିଳୁଛି । ତୁମ ପରି ସୁଖ ତ କାହାକୁ ବି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଏବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛ— ସୁଖଧାମକୁ ଆସିବା ପାଇଁ । ବାକି ସବୁ ଧର୍ମ, କ'ଣ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆସିପାରିବେ । ଭାରତ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିବା ସମୟରେ ଭାରତ ପରି କୌଣସି ପବିତ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ର ନଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ବାବା ଆସନ୍ତି ସେତେବେଳେ ହିଁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହୁଏ । ସେଠାରେ ଲଢେଇ ଆଦିର କଥା ନାହିଁ । ଲଢାଇ ଝଗଡା କରିବା ତ ବହୁତ ପଛରେ ଆରମ୍ଭ

ହେଉଛି । ଭାରତବାସୀ ଏତେ କାହା ସହିତ ଲଢ଼ି ନାହାଁନ୍ତି । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢେଇ କରି ଅଲଗା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଦ୍ୱାପର ଯୁଗରେ ଜଣେ- ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ଉପରେ ଚଢାଉ କରିଥାନ୍ତି । ଏହିସବୁ ଚିତ୍ର ଆଦି ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ଆବଶ୍ୟକ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଲେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଭାରତ ଯିଏକି ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା ତାହା ପୁଣି ନର୍କ କିପରି ହୋଇଗଲା ଏଠାକୁ ଆସି ବୁଝନ୍ତୁ । ଭାରତ ସଦ୍‌ଗତିରେ ଥିଲା, ଏବେ ଦୁର୍ଗତିରେ ଅଛି । ଏବେ ସଦ୍‌ଗତିକୁ ପାଇବା ପାଇଁ ବାବା ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ଆତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଭିତରେ ଥାଏ । ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାକୀ ତ ସମସ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଶାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିଁ ଲେଖିଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିଁ ପଢୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ଆତ୍ମିକ ପିତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଢାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଆତ୍ମା ପଢୁଛି । ପଢିଲାବାଲା ତ ଆତ୍ମା ହିଁ ଅଟେ ନା । ଦୁନିଆରେ ତ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଲେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିଁ ପଢୁଛନ୍ତି । ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାହାର ବି ସଦ୍‌ଗତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ମୋତେ ହିଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତ ଦୁନିଆରେ କୋଟି କୋଟି ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଯେତେବେଳେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟଥିଲା ତେବେ ସେଠାରେ ୯ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଥିଲେ । ବହୁତ ଛୋଟ ବୃକ୍ଷ ବା ଦୁନିଆ ଥାଏ । ତେବେ ବିଚାର କର, ଏତେ ସବୁ ଆତ୍ମା କେଉଁଠିକୁ ଗଲେ ? ବ୍ରହ୍ମରେ ବା ପାଣିରେ ତ ଲୀନ ହୋଇଯାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତିଧାମରେ ରହୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଅଟେ । ତା ମଧ୍ୟରେ ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି ଯାହା କେବେ ବିନାଶ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ବିନାଶ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ତ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ବାକି ନିର୍ବାଣ ଅବସ୍ଥାକୁ କେହି ବି ଯାଉ ନାହାଁନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାର୍ଟ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଯେବେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଉପରୁ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି ସେସମୟରେ ମୁଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇଯାଉଛି । ଶେଷ ସମୟରେ ହିଁ ବାବାଙ୍କର ଅଭିନୟ ଥାଏ । ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ପୁଣି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ତୁମେ ଆର୍ଯ୍ୟ ସମାଜୀମାନଙ୍କ ଦଳକୁ ବୁଝାଇଲେ ସେଥିରେ ଯଦି କେହି ଏହି ଦେବତାଧର୍ମର ହୋଇଥିବେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁଭବ ହେବ । ବାସ୍ତବରେ ଏହି କଥା ତ ଠିକ୍, ପରମାତ୍ମା ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କିପରି ହୋଇପାରିବେ । ଭଗବାନ ତ ବାବା ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପ□ ମିଳୁଛି । କେହି କେହି ଆର୍ଯ୍ୟ ସମାଜୀ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ନା । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ନୂତନ ଧର୍ମର କଲମି କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ବୁଝାଇଚାଲ ତେବେ ତୁମ କୁଳର ଯିଏ ହୋଇଥିବ ସେ ଆସିବ । ଭଗବାନ ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନୁବାଚ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ମୁଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟେ, ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ତୁମେ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଆସିଯିବ । ଏହି ସମ୍ବାଦ ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଟେ । କୁହ, ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେହର ସବୁ ଧର୍ମ ଛାଡି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସ□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ମୁଁ ଗୁଜୁରାଟୀ ଅଟେ, ଅମକ ଅଟେ— ଏସବୁ ଛାଡ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହା ହେଉଛି ଯୋଗ ଅଗ୍ନି । ସାବଧାନତା ପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତେ ତ ବୁଝିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ମୁଁ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟେ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛ ପତିତ, ପବିତ୍ର ନ ହୋଇ ନିର୍ବାଣଧାମକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଝିଲେ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ଅଳ୍ପ ଭକ୍ତି କରିଥିଲେ, ଅଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ବୁଝିବେ । ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଥିବେ ତ ଜ୍ଞାନକୁ ଭଲ ଭାବେ ବୁଝିବେ । ବାବା ଯାହାସବୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତାକୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବାନପ୍ରସ୍ଥିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା ୬୦ ବର୍ଷ ପରେ ହୋଇଥାଏ । ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ସେତେବେଳେ କରିଥାନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ତ ଛୋଟ ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ କରାଇଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ

ପ୍ରଥମେ ବାପା, ପୁଣି ଶିକ୍ଷକ ପୁଣି ୬୦ ବର୍ଷ ପରେ ଗୁରୁ କରାଯାଏ । ସଦ୍‌ଗତିଦାତା ତ କେବଳ ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ଏହିସବୁ ଅନେକ ଗୁରୁ ସଦ୍‌ଗତିଦାତା ନୁହଁନ୍ତି । ଇଏ ସବୁ ହେଲା ପଇସା ରୋଜଗାରର ଉପାୟ, ସତଗୁରୁ ତ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି— ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତିଦାତା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ସବୁ ବେଦ-ଶାସ୍ତ୍ରର ସାରାଂଶ ବୁଝାଉଛି । ଏସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ସାମଗ୍ରୀ । ସିଡି ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଜ୍ଞାନ, ଭକ୍ତି ପୁଣି ଭକ୍ତିର ବୈରାଗ୍ୟ କରାଯାଏ । ଜ୍ଞାନ ମିଳିଗଲେ ଭକ୍ତିରୁ ହିଁ ବୈରାଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ତୁମର ବୈରାଗ୍ୟ ଆସୁଛି । ଦୁନିଆକୁ ଛାଡି କେଉଁଠିକୁ ଯିବ ? ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ଦୁନିଆ ହିଁ ବିନାଶ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ବେହଦ ଦୁନିଆର ସନ୍ନ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ପବିତ୍ର ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘରକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଆବଶ୍ୟକ । ଭାରତରେ ରକ୍ତର ନଦୀ ବହିବା ପରେ ପୁଣି କ୍ଷୀରର ନଦୀ ବହିବ । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷୀର ସାଗର ଭିତରେ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ବୁଝାଯାଉଛି— ଏହି ଲଢେଇ ଦ୍ୱାରା ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତିର ଦ୍ୱାର ଖୋଲୁଛି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଯେତେ ଆଗକୁ ବଢିବ, ସେତେ ପ୍ରଚାର ହୋଇଚାଲିବ । ଏବେ ତ ଲଢେଇ ଲାଗିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଧିକ । ଗୋଟିଏ ଅଗ୍ନିକଣାରୁ ଦେଖ ଆଗରୁ କ'ଣ ହୋଇଥିଲା । ଭାବୁଛନ୍ତି ଲଢିବେ ନିଶ୍ଚୟ । ଲଢେଇ ତ ସବୁବେଳେ ଲାଗି ରହିଛି । ଜଣେ-ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଆବଶ୍ୟକ ତେଣୁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ନିଶ୍ଚୟ ବିନାଶ ହେବା ଦରକାର । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବେ ବିନାଶ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ସନ୍ନ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ଦୁନିଆକୁ ଛାଡି କେଉଁଠିକୁ ଯିବାର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ଭୁଲିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ନିର୍ବାଣଧାମକୁ ଯିବାପାଇଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ ଅର୍ଥାତ୍ ସୃଷ୍ଟି ରଚନା ର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ସଠିକ ଭାବରେ ବୁଝି ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଅବହେଳା ପଣିଆର ନିଦ୍ରାକୁ ଛାଡପତ୍ର ଦେଇ ନିଦ୍ରାଜିତ୍, ଚକ୍ରବ□ୀ ହୁଅ ।

ସାକ୍ଷାତ୍‌କାରମୂରତ ହୋଇ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରାଇବା ପାଇଁ ଅଥବା ଚକ୍ରବ□ୀ ହେବାପାଇଁ ନିଦ୍ରାଜିତ୍ ହୁଅ । ଯେତେବେଳେ ବିନାଶକାଳ ଭୁଲି ହୋଇଯାଉଛି ସେତେବେଳେ ଅବହେଳା ପଣିଆର ନିଦ୍ରା ଆସିଯାଉଛି, ତେଣୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଡାକରାକୁ ଶୁଣ, ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦୁଃଖର ଗୁହାରି ଶୁଣ, ତୃଷା□ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣ ତାହାହେଲେ କେବେ ବି ଅବହେଳା ପଣିଆର ନିଦ ଆସିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ବ□ମାନ ସଦା ଜାଗ୍ରତ ଜ୍ୟୋତି ହୋଇ ଅବହେଳା ପଣିଆର ନିଦ୍ରାକୁ ଛାଡପତ୍ର ଦିଅ ଏବଂ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ମୂରତ ହୁଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଶରୀର-ମନ-ଧନ ଏବଂ ମନ-ବାଣୀ-କର୍ମ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ବାବାଙ୍କର କ□ବ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ ହୁଅ ତେବେ ସହଜଯୋଗୀ ହୋଇଯିବ ।